

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۳۲)

« خدای نامحدود » هر چیزی را « محدود » آفریده تا بشر رشد کند و در تاریکی نماند.

از شگفتیهای بسیار زیبا و مهم آفرینش اینست که « خداوند نامحدود »، « همه عناصر و اجزاء جهان » و « هر مخلوق و هر مقام و هر چیزی » را « محدود » آفریده که هر کدام « خواص » خود را دارند. و با اینکه « همه عناصر و اجزاء جهان » (بدون استثناء) با هم در « ارتباط دائمی » هستند، اما « هیچ تداخل و ناهماهنگی » با هم ندارند و هر یک از آنها « اندازه و حد و مرز » ثابتی دارد. (= نظام قضا و قدر) « انسان » نیز « لایه‌های » مختلفی مثل: بدن، حواس، ذهن، نفس، عقل و روح دارد که خداوند برای هر کدام از این لایه‌ها، « حدود » و « خواص » و « فوایدی » را قرار داده است.

انسان « باید » برای « رشد » و « تکامل و تعالی و تقرب » خود عاقلانه و آگاهانه « حدودی » را که خداوند برای هر چیزی و برای هر یک از اندام (چشم، گوش، زبان، لمس، شکم، ...) و احساس و کلام و رفتار او معین کرده را « بشناسد » و آنها را با دقت « رعایت » و به موقع از آنها « عبور » کند تا به مراتب بالاتر « حیات » برسد. زیرا « حدود الهی »، « آئین‌نامه رشد » انسان است.

لذا « اولین هشدار خداوند » به « حضرات آدم و حوا » علیهما السلام « رعایت حدود » بود:

وَقُلْنَا يَا آدَمُ... وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (بقره/۳۵) (أعراف/۱۹)

... تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ... (بقره/۱۸۷)

و یکی از « هشدارهای مهم قرآن » اینست که اگر هر فردی « حدود الهی هر چیزی » را (در امور فردی، خانوادگی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و غیره) رعایت نکند به خود « ظلم » کرده و در « ظلمت » متوقف می‌ماند:

و تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ... (طلاق/۱)

پس انسان برای رسیدن به « بالاترین رشد و کمال و نورانی‌ترین حیات » باید « حدود الهی هر چیزی » را بر مبنای عقل و شرع « بشناسد » و با « غفلت و جهالت » از آنها « تجاوز » نکند تا در « تاریکی وهم، خیال، دروغ و انواع رذالت »، « اسیر و درمانده » نشود و بتواند با رعایت « حدود » هر چیزی، مثل « پله‌های نردبان » بالا برود و خود را به « معراج » و به « بالاترین محدوده » برساند:

... تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (بقره/۲۲۹)

... وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (توبه/۱۱۲)

و تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (مجادله/۴)